

Sladké sny, 2016, olej, akryl, plátno, 40 x 40 cm

Jitka P. Nesnídalová

8. 9. 1983 narozena v Dačicích

1999–2003 SUPŠ Svaté Anežky České, Český Krumlov

2004–2010 AVU Praha, profesori Milan Knížák,

Michael Rittstein a Zdeněk Beran

2008–2010 VŠUP Praha, pedagogické disciplíny

2008 Mezinárodní letní akademie výtvarných umění Salzburg

2009 stáž Middlesex University, London

Výstavy od roku 2001, samostatné od roku 2010

Zastoupena ve sbírkách doma i v zahraničí

adresa: Rybná 17, 110 00 Praha 1

telefon: 606 108 688

e-mail: jinart@centrum.cz

www.galerie-sumperk.cz

Dětství 2, 2011, akryl, plátno, 50 x 70 cm

JITKA P. NESNÍDALOVÁ

BLUES IN MIND

7. 11. – 2. 12. 2018

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 7. LISTOPADU V 18.00 HODIN

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA 16. 11. V 17.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

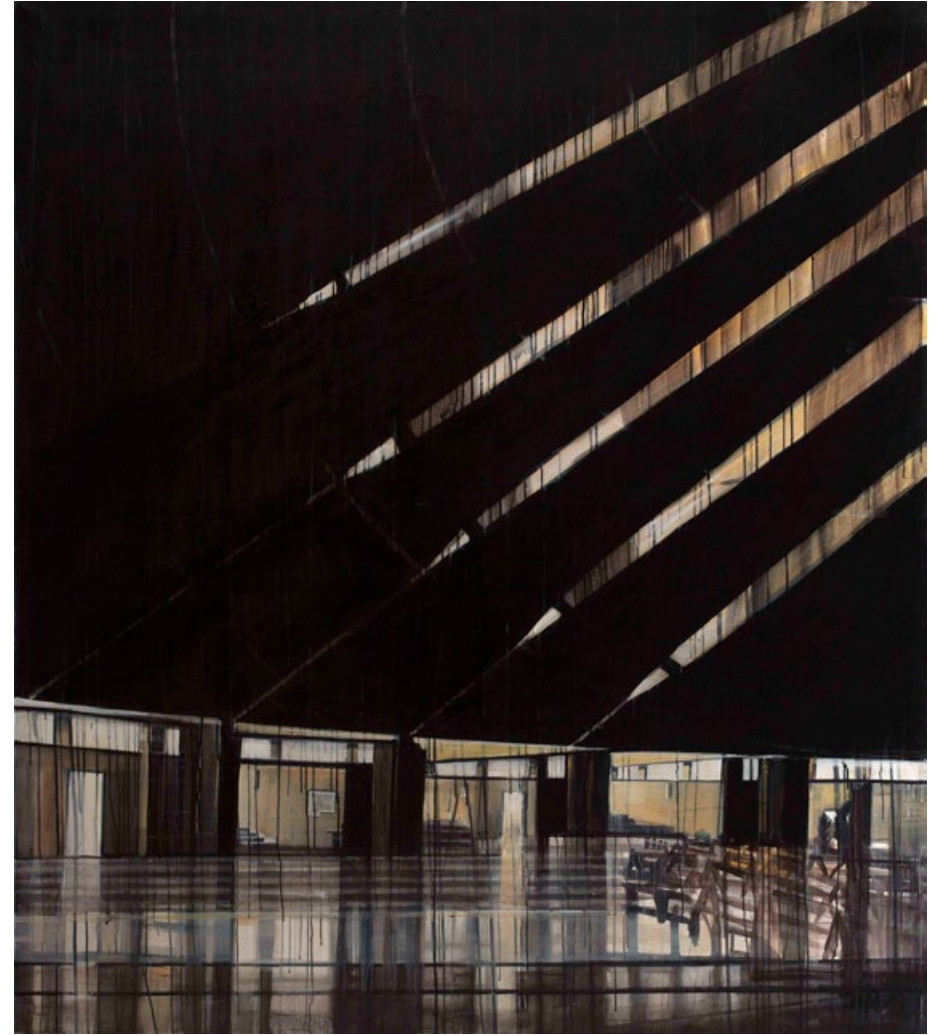
Přicházím, 2010, akryl, plátno, 100 x 75 cm

Renezance, 2018, olej, plátno, 110 x 80 cm

2nd Floor, 2015, olej, plátno, 140 x 100 cm

Lacrima, 2012, olej, plátno 200 x 175 cm

Jitka Nesnídalová kreslí od dětství prožitým v rodině veterináře a živý vztah ke zvířatům a k venkovskému prostředí je u ní zvlášť zpočátku patrný. Po výtvarné škole v oboru užité malby v Českém Krumlově se na druhý pokus stala žačkou Milana Knižáka, pak Michaela Rittsteina a následně Zdeňka Berana, aby od každého z nich získala jiný výchozí vklad: svobodu u prvního, barevnost u druhého a důsledné řemeslo u třetího. Svou roli sehrály i její stáže a zahraniční cesty; ty později hlavně spolu s podnikavým životním partnerem. Otevřely jí dveře k uplatnění nejenom na domácí scéně. Zároveň na čas obrátily její pohled od pomalu mizejícího přirozeného řádu živé krajiny venkova k městu v jeho anonymitě a k technicky chladné podobě jeho novostaveb, stroze neosobních.

Její záběr je ale snad až bezbřehý. Tady v malbě představuje své soukromí a oproti chladu města mění se i míra zaujetí. Zabývá se vlastní rodinou a navazuje tak na soubor převážně komorních pláten první rodinné série už ze závěru svého vysokoškolského studia. V závoji mírného světla ponořené obrazy blednoucích vzpomínek na šťastné dětství, svou patinou podobné momentkám z rodinných alb, teď získávají pečeť jiné etapy: změny její role z dítěte na matku a ze sna minulé do přítomné chvíle života. Tak jako v předchozí sérii hraje tu figura hlavní roli a není jen měřítkem veřejného prostoru. Dlouho vrstvené a plně realisticky malované obrazy se od ní formou i obsahem odvíjejí. Mizí z nich předchozí časový posun do minula, patrný na obrazech typu *Nedělního odpoledne* nebo *Sladkých snů* a vše děje se právě tady a teď.

Víc ukáže sama výstava, kterou v komentované prohlídce v pátek 16. listopadu v 17.00 hodin – v průběhu letošního 23. ročníku *Blues Alive* – slovem doprovodí autorčin manžel, v Šumperku narozený ctitel festivalu, RNDr. Tomáš Paclík. Nechám už jenom na něm aby nám práci své ženy přiblížil...

Miroslav Koval

Nedělní odpoledne v Petrohradě, 2016, olej, akryl, plátno, 50 x 50 cm